

Збільшення обсягів виробництва	Загальне управління якістю
Повільний розвиток	Раціональне, ощадливе виробництво
Призупинений розвиток	Безперервне удосконалення усіх процесів

Примітка: сформовано автором наоснові[1].

Варто зазначити, що для підприємства, яке динамічно розвивається, властивим є застосування радикальних організаційних методів управління. Для організацій, що розвиваються повільно, характерним є застосування організаційних методів управління інноваціями, що не передбачають значних витрат. Для інноваційно-розвинених підприємств доцільним є застосування таких новітніх технологій як безпілотні автомобілі, дрони, штучний інтелект та 3D-друк. Такі винаходи «четвертої» промислової революції сприяють скороченню витрат та підвищенню іміджу компанії.

Отже, для інноваційно-активного диверсифікованого підприємства доцільним буде застосування таких методів управління як реінжиніринг бізнес-процесів, управління якістю і знаннями та безперервне удосконалення усіх управлінських процесів.

Використані джерела

1. Батьківський А.М., Фоміна О.В. Розвиток методів управління на інноваційно-активних підприємствах оборонно-промислового комплексу в умовах диверсифікації. *Електронний науковий журнал «Щоденник науки»*. 2019. № 5. URL: <https://elibrary.ru/item.asp?id=38196925>.
2. Кешишянс Л.А., Попцова В.А., Філонова А.В. Продиверсифікація як напрямок підвищення ефективності діяльності підприємств. *Регіональний вісник*. 2016. № 4.

Турецький Руслан

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри

економіки та економічної теорії ЗУНУ Ляхович Л.А.)

КОРПОРАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЙ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Конкурентоспроможність вітчизняних компаній у просторі глобальної економіки обумовлює потребу розробки корпоративних стратегій інноваційного типу, які визначають основні вектори інноваційного розвитку та формування ефективних бізнес-моделей на основі реалізації інновацій.

Загалом, корпоративна стратегія – це стратегія, що визначає загальний напрямок розвитку економічного суб'єкта», «набір основних напрямків діяльності

багатопрофільного, багатогалузевого підприємства» [1, с. 67]. Залежно від характеру розвитку компанії видами корпоративних стратегій вважаються: стратегії зростання, стратегії стабілізації та стратегії захисту. Такий підхід дає можливість гнучко використовувати певні можливості окремих стратегій і відповідає реальним умовам їх застосування. Для кожного виду корпоративних стратегій існують відповідні способи їх реалізації.

Корпоративна стратегія повинна брати до уваги важливість ключових компетенцій компанії, а її ефективність проявляється в результатах діяльності економічного суб'єкта в усіх важливих для нього сферах бізнесу. Реалізація цієї стратегії уможливорюється завдяки дотриманню таких принципів:

- цілісності (системності) – реалізація системного підходу до формування корпоративної стратегії та «стратегічного набору» загалом;
- безперервності – внесення змін до корпоративної стратегії (коригування) на постійній основі;
- гнучкості – зміна спрямованості корпоративної стратегії задля досягнення її відповідності бізнес-умовам, що швидко змінюються;
- точності – максимально можливі конкретизація і деталізація корпоративної стратегії компанії з огляду на зовнішні і внутрішні умови її діяльності;
- участі – широке залучення до процесів формулювання, вибору і формування стратегії зацікавлених осіб.

Сьогодні конкуренція на основі інновацій викликає потребу розробки корпоративних стратегій інноваційного типу, тобто, стратегій заснованих на інноваціях. «Інноваційна стратегія корпоративного рівня зводиться до вирішення двох питань: «В яких видах бізнесу підприємству необхідно бути присутнім?» і «Як корпоративний центр буде керувати всіма цими бізнес-одинацями на основі впровадження певних інновацій?»» [2].

Після кризи 2008 р. в усіх великих корпораціях світу перше місце у формуванні корпоративних стратегій посіли зростання витрат на інновації [3], оскільки саме вони здатні генерувати найбільші вартісні обсяги доданої вартості, забезпечувати більш раціональне використання ресурсів та досягнення економічного успіху.

В умовах формування цифрового середовища та діджиталізації бізнес-процесів питанням стратегічного вибору є «запровадження сучасними компаніями інструментів відкритої моделі інноваційної діяльності та розробка та основи даної концепції відповідної корпоративної стратегії» [4]. Імплементация цієї моделі сьогодні є доцільною у розрізі встановлення довгострокових логістичних зв'язків, забезпечення інформаційної безпеки компаній тощо.

Отже, як показує практика ведення бізнесу, успіх вітчизняних компаній на внутрішньому і зовнішньому ринку залежить від ефективного впровадження інновацій у розрізі з обраною корпоративною стратегією. Впровадження корпоративних стратегій інноваційного розвитку є вагомим умовою забезпечення конкурентоспроможності компаній на основі формування стійких конкурентних переваг на усіх етапах ланцюжка створення вартості й забезпечення на цій основі довготривалої прибутковості.

Використані джерела

1. Костецька Н.І. Стратегічне планування діяльності підприємств: теоретичні аспекти. *Інноваційна економіка*. 2020. №7-8'[85]. С. 65-71. URL: <http://inneco.org> >inneco.ua> (дата звернення: 12.10.2021).
2. Куцик П. О., Ковтун О. І. Інноваційна складова стратегічного набору підприємства: напрям розвитку інтегрованої звітності. 2019. URL: <http://fkd1.ubs.edu.ua> > article > view (дата звернення: 12.10.2021).
3. Шлапак А.В. Корпоративні стратегії інноваційного розвитку. *Науковий вісник Херсонського національного університету*. 2018. Вип. 30. Ч. 1. С. 35-38.
4. Лазаренко Ю. О. Концепція відкритих інновацій 2.0 як основа для розробки корпоративної стратегії та особливості її реалізації в умовах цифрових трансформацій. 2021. URL: <http://confmanagement.kpi.ua> (дата звернення: 14.10.2021).

ТурлайНаталія

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Пунда А.В.)

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФУНКЦІОНАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ВЛАДИ

Сьогодні, під час входження України до європейського простору, публічне управління зазнає значних змін. Сучасні процеси децентралізації та реформування публічного управління висувають нові вимоги до якості та результативності діяльності публічних службовців, яка безпосередньо позначається на рівні соціально-економічного розвитку як окремих територій, так і країни в цілому. Нові українські реалії спонукають до визначення шляхів радикального покращення існуючих моделей управлінської діяльності на територіальному рівні.

Одну з найважливіших ролей у забезпеченні розвитку територій та управлінні ним відіграють інновації. Забезпечення сталого розвитку територій на основі інноваційно-орієнтованої економіки є головною вимогою до країн, що мають намір увійти до Європейського Союзу. Інноваційна діяльність стимулює розвиток і підтримку підприємництва, дає змогу зменшити безробіття й підвищити зайнятість місцевого